

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217214765
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217214765.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, Z. M., o zaplatenie 717,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 5Csp/207/2017-249 zo dňa 7. septembra 2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Csp/207/2017-284 zo dňa 21.mája 2019 v časti splatnosti pohľadávky takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti splatnosti pohľadávky mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť sumu 717,94 Eur s priznaným príslušenstvom v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Výrok IV. napadnutého rozsudku sa r u š í.
- III. Žalobca má proti žalovanej p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:
  - I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 717,94 Eur s úrokom z omeškania 28% ročne zo sumy 717,94 Eur od 7.6.2017 až do zaplatenia.
  - II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.
  - III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.
  - IV. Súd povoľuje žalovanej zaplatiť dlh spolu s trovami v mesačných splátkach po 30,-Eur vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc od právoplatnosti rozsudku, s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh.
2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 708 ods. 1 a 2, § 710, § 497, § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, § 255 ods.1, § 232 ods. 2 a 4 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že na základe predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané uzavretie zmluvy o zriadení účtu žalobcom v prospech žalovaného, keď žalovaný porušil podmienky zmluvy v bode 3.8.V.O.P., keď nedisponoval potrebnou sumou finančnej hotovosti na krytie nákladov na transakcie na účte, tým sa dostal do nepovoleného prečerpania účtu a vznikla mu povinnosť v zmysle dojednania v bode 3.12 V.O.P. zaplatiť zvýšený úrok 28% z nepovoleného prečerpania. Žalovaný pohľadávku žalobcu nerozporoval. V dôsledku porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného, bol nárok žalobcu dôvodný v celom rozsahu, v dôsledku čoho súd zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky v plnej výške.

S poukazom na ustanovenie § 232 ods. 4 CSP súd na žiadosť žalovaného, po vyhodnotení jeho majetkových pomerov, keď je po operácii srdca, jeho zdravotný stav ho obmedzuje pri výkone práce, pričom platí ďalší dlh po 50,00 Eur mesačne, by neprimerane zasiahlo jeho existenciu, v prípade povinnosti dlh zaplatiť naraz. Súd mu povolil splatiť dlh spolu s trovami v mesačných splátkach po 30,00 Eur, čím sa zabezpečí návratnosť dlhu, bez vážneho ohrozenia existencie žalovaného. Splátky sú splatné vždy k 25. dňu toho, ktorého mesiaca počnúc od právoplatnosti rozsudku, s tým že v prípade omeškania sa žalovaného, hoci aj s jednou splátkou sa stáva zročným celý dlh, žalobca môže požadovať od žalovaného zaplatenie nedoplatku naraz.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca v časti povolenia splátok z dôvodu, že súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, rozsudok považuje v napadnutej časti za nesprávny, pretože rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na znenie § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku (CSP) a opätovne zdôraznil, že rozsudok nie je v tejto časti náležite odôvodnený a poukázal na konštantnú judikatúru vo vzťahu k náležitému a správne odôvodneniu súdnych rozhodnutí. Čo sa týka posúdenia samotných okolností prípadu má za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku v splátkach. Súd prvej inštancie sa totiž vôbec nezaoberal majetkovými pomermi žalovaného a svoje zistenia obmedzil výlučne na tvrdenia, že žalovaný je po operácii srdca, jeho zdravotný stav ho obmedzuje pri výkone práce, pričom platí ďalší dlh po 50,-- Eur mesačne a preto by neprimerane zasiahlo jeho existenciu v prípade povinnosti zaplatiť jej dlh naraz. Súd pri priznaní možnosti plnenia dlhu v splátkach po 30,-- Eur mesačne postupoval v rozpore so zákonom, rozhodnutie súdu pritom má byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej strany. Namiesto určitej sankcie, že si žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti, bol teda žalovaný touto formou za porušenie zmluvy odmenený. Pri určení mesačnej splátky vo výške 30,-- Eur, bude žalovaný splácať iba istinu takmer dva roky. Takéto rozhodnutie súdu by bolo motiváciou pre klientov banky, aby porušovali svoje zmluvné povinnosti, pretože ich porušením v konečnom dôsledku získajú možnosť splácať dlh v splátkach. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou Civilným sporovým poriadkom. Žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a je potrebné rešpektovať zásadu spravodlivosti uvedenú v článku 2 ods. 1 CSP. Žalobca má za to, že výška priznanej splátky je neadekvátne k výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejaviti svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančných možnostiam. Žalovaný však v priebehu súdneho konania, ktoré trvá už v čase podania odvolania 12 mesiacov, neprejavil žiadnu snahu svoj záväzok aspoň čiastočne plniť. V ďalšom poukázal konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016 z 01.03.2017, na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/135/2017 zo dňa 25.05.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/17/2017-63 z 27.07.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/145/2017-85 z 31.07.2017, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/49/2018-135 z 26.02.2018. V prípade povolenia splátok povinnému takéto rozhodnutie by malo byť podložené zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach, pričom hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanej, ktorej platobná povinnosť bola určená priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, žalovaným prejavená snaha o plnenie záväzku počas konania. Možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok, prípadne ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie sa plnenia súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok, nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé. Výška splátok by mala odrážať nielen osobné pomery žalovaného, ale tiež zodpovedať výške priznaného plnenia tak, aby k uspokojeniu žalobcu došlo v primeranej lehote. Nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie takéto zdôvodnenie neobsahuje. Ide o rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nie je v súlade s § 220 ods. 2 CSP, rozsudok je nepreskúmateľným, čo zakladá nesprávnosť postupu súdu, ktorým sa odníma strane sporu možnosť uskutočňovať jej procesné práva a tým dôvodnosť žalobcu uplatneného dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné a navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

4. Záverom odvolania je formulovaná žiadosť o vydanie opravného uznesenia a to v časti, ktorou súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 28 % ročne zo sumy 717,94 Eur od 07.06.2017 až do zaplatenia vzhľadom na to, že zo strany súdu došlo k chybe v písaní. Z odôvodnenia rozsudku aj zo samotnej žaloby vyplýva, že nejde o úrok z omeškania, ale o úrok z nepovoleného prečerpania. Na základe uvedeného, má výrok I. rozsudku správne znieť, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 717,94 Eur s úrokom 28 % ročne zo sumy 717,94 Eur od 07.06.2017 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Žalovaná odvolanie nepodala a k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, § 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je treba priznať úspech, keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti splatnosti priznanej sumy vecne nesprávne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zmenu v zmysle § 388 CSP.

7. Predmetom odvolacieho prieskumu zostala splatnosť povinnosti na zaplatenie prisúdenej sumy, keď súd prvej inštancie povolil žalovanej zaplatiť dlh spolu s trovami v mesačných splátkach po 30,-- Eur vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc od právoplatnosti rozsudku, s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh.

8. V zmysle § 232 ods. 3 CSP použitého s poukazom na § 470 ods. 1 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu, alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

9. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že lehotou na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je zásadne paričná lehota tri dni. Uvedené ustanovenie ale súdu umožňuje, vzhľadom na osobitné okolnosti každého prípadu, určiť aj lehotu dlhšiu, prípadne určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach, pričom určí zároveň výšku splátok a podmienky splatnosti, ako i to, že pri nedodržaní jednej splátky je hneď splatný celý zvyšok dlhu.

10. Aby súd mohol určiť k plneniu lehotu dlhšiu alebo určiť, že plnenie možno uskutočniť v splátkach, musí mať pre takéto rozhodnutie súdu spoľahlivo zistené všetky skutočnosti, ktoré by presvedčivo zdôvodňovali záver súdu, že vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku a osobným pomerom účastníkov je vhodné určiť na plnenie dlhšiu lehotu než tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže plniť v splátkach.

11. Žalovaný žiadala, aby jej súd umožnil zaplatiť prisúdenú sumu v splátkach, nakoľko, má nízky dôchodok, že už jednu pôžičku žalobcovi spláca, preto žiada o splátky po 30,-- Eur mesačne od októbra 2018 vždy do 25. Dňa v mesiaci, pričom na svoje iné pomery, ktoré majú odôvodňovať požadované povolenie zaplatiť dlh v splátkach nepoukazoval, ani ich nepreukázal. Nereagoval ani výzvu súdu, doručenú s predvolaním na pojednávanie na 07.09.2018, aby svoje pomery preukázal.

12. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že v prejednávanom prípade nie sú splnené podmienky na použitie § 232 ods. 4 CSP a odvolanie žalobcu považoval v plnom rozsahu za dôvodné.

13. Žalobcovi treba dať za pravdu v tom, že okresný súd povolil splácať žalovanej dlh v splátkach po 50,- Eur mesačne a to až od právoplatnosti rozsudku a to iba na základe tvrdenia žalovaného j bez toho, aby predložil relevantné hodnoverné dôkazy o jeho sociálnej a majetkovej situácii. Odvolací súd zdôrazňuje, že osobitné okolnosti, na ktoré je súd povinný pri povolení splátok prihliadať spočívajú nielen v sťaženej

platobnej schopnosti žalovaného, ale celkovo aj v postoji žalovaného k plneniu jeho záväzku, ktorý by sa mal prejavíť snahou žalovaného aspoň o čiastočné plnenie v rámci jeho možností. Navyiac v danom prípade ide o situáciu, kedy priznané peňažné plnenie vyplýva z úverovej zmluvy, kedy žalovaný neplatil žalobcovi (veriteľovi) dohodnuté mesačné splátky úveru, a práve v dôsledku toho si žalobca uplatnil svoje nároky žalobou.

14. Potom povolenie splátok žalovanému na zaplatenie súdom priznaného peňažného plnenia žalobcovi, teda plnenia priznaného práve v dôsledku neplnenia zmluvnej povinnosti z titulu nepovoleného prečerpania žalovaného, v nedodržaní povinnosti postupného splácania dohodnutého so žalobcom v zmluve, by bolo v podstate v rozpore s cieľom, ktorý žalobca podanou žalobou sledoval.

15. Súdny spor trvá 2 roky, počas ktorej doby žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu. Navyiac výška povolených splátok zo strany súdu je taká, že splnenie priznaného plnenia takýmito splátkami by trvalo neprímerane dlhý čas. Súd musí prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu. Vyhovenie žiadosti žalovanému zaplatiť priznanú pohľadávku žalobcu by bolo zjavne nespravodlivé, pretože žalobca má nepochybne právo na to, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd sa nestotožnil s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ umožnil žalovanému dlh splatiť v splátkach, nakoľko na takýto postup neboli dostatočne odôvodnené konkrétne pomery žalovaného.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovanému uložil povinnosť priznané plnenie žalobcovi splniť do 3 dní

18. Žalobca má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Záverom odvolací súd poukazuje na to, že žalobca v odvolaní opätovne žiada o opravu už právoplatného výroku napadnutého rozsudku, pre v ňom uvedenú zrejmu nesprávnosť. Keďže o tejto žiadosti súd prvej inštancie pred predložením spisu odvolaciemu súdu nerozhodol, je jeho povinnosťou sa ňou zaoberať po vrátení spisu odvolacím súdom a rozhodnúť.

20. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).